

Tiden i Socialdemokratiet saa yndede Navn, skal jeg dertil kun sige, at jeg tror i al Beskedenhed at kunne paastaa, at den Interesse, jeg har vist det sociale Arbejde her i Landet, holder fuldt Maal med den, som Socialdemokratiet har vist, og at derfor dette Forsøg paa at fremstille mig som en Mand, der ønsker at bidrage til en Forringelse af det sociale Arbejde, kun kan virke paa vankundige Medlemmer af det socialdemokratiske Parti, hvis saadanne findes.

Den højtærede Minister for Sundhedsvæsenet har udtalt, at Bevillingerne til disse Foreninger er gennemgaaet Post for Post, og at det er drøftet dels med Embedsmændene, dels med vedkommende Forening selv, om dens Virksomhed var en saadan, at det Beløb, der blev ydet af Staten, vilde sætte Foreningen i Stand til, med fornuftig Spar-sommelighed, at opretholde sin Virksomhed, og Ministeren har sagt, at man fra alle Sider erklærer, at dette vil kunne ske. At Ministerens Udtalelse har Sandsynlighed for sig, bestyrkes yderligere ved, at der ikke fra en eneste af disse Foreninger — ikke fra en eneste — er sket nogen Henvendelse til Finansudvalget om at ændre det oprindeligt stillede Forslag.

Kun fra een Forenings Side skete der en Henstilling, ja, jeg kan maaske ikke en Gang sige fra en Forening, men et Medlem af Finansudvalget, som kendte en enkelt Forening, nemlig det ærede Medlem Hr. Korsgaard, sagde, at han tvivlede om, at en Forening i Nyborg vedrørende Døvtumme vilde kunne bære den Nedsættelse — der er kun Tale om et meget lille Beløb —, som her er foreslaaet. Jeg for mit Vedkommende sagde da til det ærede Medlem, at hvis han kunde godtgøre, at den Forening, han interesserede sig for, ikke kunde klare sig, kunde vi sikkert alle blive enige om at give den, hvad der var nødvendigt. Men det ærede Medlem sagde, at han ikke havde Lyst til at træde frem alene for een Forening, som han kun kendte tilfældigt, men han vilde udvide det til alle de andre Foreninger og tage sit Forbehold. Dette synes jeg ikke var en forstandig Fremgangsmaade, thi det ærede Medlem har jo set, at overallt, hvor der har kunnet paavises særlige Grunde til, at man maatte forandre et Forslag, der var kommet fra Ministeriet, har der ikke været nogen Vanskelighed ved, naar tilstrækkelig mange havde samlet sig derom, at opnaa en saadan Ændring. Endvidere har vi sagt — og det har faaet Tilslutning ikke blot fra min Side, men ogsaa fra Venstres Side i Udvalget og naturligvis fra det ærede Medlems Partifæller —, at hvis

det ærede Medlem maatte have Ret i den Formodning, at det vilde knibe for den vedkommende Forening at opretholde sin Virksomhed i det nuværende Omfang, vilde der ikke være mindste Vanskelighed ved at faa det ændret. Ej heller for de andre Foreninger vil der være den mindste Vanskelighed ved at faa det ændret, hvis det kan godtgøres, at de ikke kan opretholde deres nuværende Virksomhed med den fornødne Økonomi, som Tiden kræver.

Der er jo her Tale om Foreninger, som ingen i dette Ting kan ønske at berøve Arbejdsmuligheder, men der er Ønske om, at de vedkommende Foreninger, hvor det drejer sig om Udgifter, som man ikke behøver at opretholde i en Krisetid, lader være med at afholde saadanne. Jeg ved ikke, i hvor høj Grad det, som den højtærede Undervisningsminister en Gang sagde i Udvalget, vedrører Foreninger af denne Art: at mange af de Foreninger, som opnaar Tilskud her fra det offentlige Side, udsender Aarsberetninger med uendelige Fortegnelser over, hvem der yder 2 Kr. eller 1 Kr., med vedkommendes fulde Navn og Adresse. Det koster ganske sikkert for mange af disse smaa Foreninger mere at trykke, end hvad der er ydet i disse smaa Beløb. Heroverfor er der fra socialdemokratisk Side blevet sagt, at der er mange af Bidragyderne, som gerne vil se dette, at de har ydet Bidrag; jeg har dertil maattet svare, at jeg, som yder Bidrag til en hel Række af saadanne Foreninger Aar efter Aar, har følt et ganske overordentlig stort Ubehag ved at modtage Aarsberetninger, som maa koste ikke saa lidt, med en saadan Fortegnelse, hvori der staar, at jeg — Ove Rode — har betalt saa og saa meget til Foreningen. Det er en ganske meningsløs Udgift, som kan spares i en saadan Tid. Jeg ved, som sagt, ikke, i hvor høj Grad det gælder de her omhandlede Foreninger, men det gælder mange Foreninger, som modtager Tilskud fra Staten. Det er meget rigtigt, hvad der er blevet sagt, at Sikkerheden for Bidragyderne for, at deres Bidrag virkelig ogsaa kommer Foreningen til Gode, maa hvile paa en forstandig Revision og ikke paa, at Medlemmerne faar en Aarsberetning, som vedkommende umiddelbart efter at have modtaget den og maaske kiget paa sit eget Navn, kaster i Papirkurven. Det er noget af det mest overflødige Papirforbrug og Trykforbrug, der foregaar her i Landet.

Jeg vil derfor gerne sige, at hvad der foreslaas her, stemmer vi for paa Ministerens Erklæring om at have Sikkerhed for, at de vedkommende Foreninger vil være i Stand